

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

S . O . S HOLMES !

Komische thriller in drie bedrijven

door

i
Paul Livine

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1233

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

1880

cop. 1983 Toneelfonds J. Janssens/Paul Livine

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

S.O.S....HOLMES !

=====

le bedrijf

=====

Bij het opengaan van het gordijn speelt een radio achter de keukendeur zeer luid popmuziek.

Barbara is aan het afstoffen op de salontafel. Ze neemt een asbak en gaat er mee naar de papiermand als men de bel hoort van de winkel deur welke open en dicht gaat.

Louis komt binnen langs deur fond nadat men hem met half open deur heeft horen zeggen: "Dank u ! mevrouw, tot ziens ! "

Hij heeft een vleesmolen in de hand. Zijn witte schort is bevlekt met bloed.

Barb.: Zeg, dat begint de spuitgaten uit te lopen, steeds maar die stinkende asbak ledigen.

Louis gaat naar de keukendeur, opent die op een kier en roept: Schei uit met dat hels lawaai ! (tot Barb.) Wat zei je daar ? Radio uitgeschakeld)

Barb. heeft intussen de asbak geledigd in de papiermand.

Barb.: Dat ik gestadig die asbak moet leeg maken, rook zoveel niet.

Louis: Ja, ja. Ik kan toch in de winkel niet roken, dan moet ik het hier wel doen.

Barb.: Niet meer roken ware beter; het stinkt hier ganse dagen naar je vuile sigaretten.

Louis steekt een sigaret aan.

Barb.: Ha ! je begint alweer ! (gaat zich vóór Louis plaatsen de handen in de heupen);

Vermits je niet wil dat ik een kuisvrouw in dienst neem moet je het dan maar zelf netjes houden.

Louis: Kuisvrouw ! Wat zou je daar mee doen ? Madame kan zich dan in de zetel zetten en haar bevelen geven aan de meid.

Barb.: Wie spreekt er van meid ? Een kuisvrouw !

Louis: Och laat mijn hoofd gerust (zet zich in zetel)

Barb.: Ik moet meneer zijn hoofd gerust laten, ik kom er niet aan, man. Daarbij wat zit jij daar met die vleesmolen in je hand ?

Louis: Hij is kapot.

Barb.: Weeral ? Natuurlijk, meneer wil zich niet moderniseren. Een handmolen in 1984, steek dat eens in je hoofd. Zie eens naar

naar je kollegas, die hebben allemaal een mooie, moderne winkel, enne...

Louis: Veel schulden, op de plak. (plakt in de handen) terwijl dit hier mijn eigendom is.

Barb.: Onze eigendom wil je zeggen; ik heb het geld meegebracht.

Louis: Jij, jij. Dat heb je al duizend maal gezegd. Maar zie je, jij bracht het geld en ik was het brein.

Barb., spottend lachend: Wat zeg je? Verstand? Daar heb ik nog niet veel van gemerkt, hoor man. Meneer verkoopt zijn vlees aan de wettelijke prijs; "Ik heb deze week geen mals vlees, madame" Verduiveld, maak het mals!

Louis: Eerlijk duurt het langst, vrouw.

Barb.: En armoe ook!

Louis: Armoe, armoe. Overdrijf nu niet, eh! Ten andere wij hebben voornamelijk klanten: madame van de notaris, madame van de fabriek, de dokter, enz, enz..

Barb.: Ja, en die krijgen natuurlijk het mooiste vlees, daar liggen de pakjes (wijst naar tafel rechts waarop enkele pakjes liggen) Waarom stop je die in je ijskast niet?

Louis: Er ligt geen ijs meer in, 't is al gesmolten.

Barb.: Natuurlijk! Schaf je een automatische ijskast aan en hou je niet bezig met die klompen ijs. Dan zal je aan de werkmensen geen half bedorven vlees verkopen, maar ja, dat is al goed genoeg voor dat soort!

Louis: Ze krijgen het toch aan een kleinere prijs en.. laat mijn hoofd gerust heb ik gezegd. En ja.. terwijl ik er aan denk... ik kom 1.000 frank te kort in mijn schuifje. Heb jij...

Barb.: Ja, en dan? Moet ik mij niet kleden, denk je dat er niets anders bestaat dan vlees in het huisgouden?... Bezie die schort, die moet ik weer tweemaal wassen... Jij bent toch een vuile beenhouwer... men zou zeggen... een chirurg.

Wijzend naar de vleesmolen die Louis nog in de hand heeft:

Ga je naar bed met die molen?

Louis: Ik heb je gevraagd of je geld uit de lade nam.

Winkelbel rinkelt en een stem roept achter het scherm:

Blijf maar, ik ben het!

Louis zuchtend: Och, die ouwe zaag nog.

Door deur fond komt de buurvrouw Lucie op en tegelijk komt

uit de keuken Marleen.

Lucie: Dag allemaal ! Is Marleen hier ?

Marl.: Ja Lucie, hier ben ik. Je ziet me toch.

Louis: Jij weet zeker niet dat er brillen bestaan.

Lucie: Toch wel, maar zie je, het gaat zo ook nog.

Louis: 'k Zie het.

Barb.: Zet je, Lucie (geeft stoel aan) Geen nieuws ?

Louis lachend: Nieuws ? Wacht maar, je zal straks niet kunnen volgen.

Lucie: Waarom, Louis ?

Louis: Omdat je een niet te stelpen babbelaarster bent...

(spotteend) En weet je 't al van madame die... en von meneer dat... en van dat meisje... enne...

Barb.: Louis, je bent onredelijk.

Lucie: Maar dat er een uur geleden een hold up is geweest in de bank op de markt, dat zal toch geen prietpraat zijn, zeker.

Marl. is gaan zitten, Barb. ook.

Marl.: Welke bank, Lucie ?

Louis: Interessert je dat ?

Marl. blijkbaar gegeneerd: Neen, maar ik mag het toch weten zeker.

Lucie: In de Noordbank.

Marl. met een zucht van verlichting: Ha !

Lucie / glimlachend: 't Was niet in de Westerbank, Marleen.

Marl. is gegeneerd en gaat snel iets prutsen op de kast om zich een houding te geven.

Louis verbaasd: Wat is dat met die geheimdoenerij ?

Lucie: Wel, Louis...

Barb. doet teken te zwijgen achter de rug van Louis. De winkelbel luidt. Louis staat recht en terwijl hij naar deur fond gaat en de vleesmolen op tafel rechts legt:

In elk geval zal er hier geen hold up zijn, de buit zou te mager zijn (af winkel)

Barb.: Hij schijnt ~~er~~ nog fier op te zijn.

Marl.: Maar mams, waarom klaag je ook altijd ? Je hebt toch niets te kort.

Barb.: Dat niet, maar...

Lucie: Zeg Barbara, weet je 't al, de directeur van de fabriek is er van onder en ja, het schijnt dat hij niet alleen is, een

zeer jong meisje van 't bureau is mee.

Barb. gaat in de kast en haalt er een stuk stof uit.

Barb.: Zie eens, Lucie, wat vindt je ervan ? 't Is voor een kleed...voor mij.

Marl.: Ik vind het niet zo mooi, 't Is ouwerwets.

Barb.: Ik ben geen twintig jaar meer, hoor meisje.

Louis terug binnen na gezegd te hebben: Dank u, mevrouw, tot ziens.
(winkelpel)

Louis: Weer wat nieuws ? (duidend op de stof die Barb. voor zich houdt)

Lucie: Ach ja, dat was ik bijna vergeten, zeg. Emilie, je weet wel, die van de overkant, die opdient in de "Kleine Ritz", die chieke restaurant...

Louis: Wat is er van ?

Lucie: Die vertelde dat ze verleden week jullie dochter Sabine heeft gezien in het restaurant met een oude heer.

Barb.: Dat zal haar patroon geweest zijn.

Lucie: Enne ze bestelden een zeer dure diner, zeg, met wijn en zo, enne...

Barb.: Maar Lucie, je weet wel dat ons Sabine zo'n schone plaats heeft, he. Ze is particuliere secretaresse.

Lucie: 't Is nog niet al, zeg. Ze hebben aan de desert Champagne besteld.

Barb.: En dan ?

Lucie: En dan, wel ik vind dat toch overdreven, 't was acht uur 's avonds, moet ze dan nog secretaresse zijn ?

Louis vliegt plots op: Lucie hou er mee op, ik kan die kletspraat niet meer horen, ga liever bij andere geburen kletsen...ik ben het beu !

Mark: Papa toch !

Lucie houdt haar hart vast: Aai, aai, Louis, je deed me schrikken, zie ik voel me er heel vreemd van...ik zie zeker bleek...kan ik een borreltje krijgen...och Louis toch, dat mag je niet meer doen, hoor.

Barb. schenkt een borrel uit voor Lucie: Tot Louis: Jij ook ?

Louis: Neen (tot Lucie) Tiens, 't is nu niet meer tegen de tand-

pijn, 't is nu tegen de alteratie. En zeg aan die Emilie dat ze haar snater moet houden of anders doe ik ze buitenwippen uit haar chieke restaurant.

Er is een gespannen stilte. Louis zet zich in zetel.

Louis: Ik weet het Lucie, Ons Sabine laat zich onderhouden door die ouwe bok. Zwijg daar nu over, hier en elders, als we goede geburen willen blijven.

Barb. verbreekt de spanning: Ik heb mij een bikini gekocht en een train de soleil.

Marl.: Bain de soleil, mams.

Louis onderbreekt: Wat ga je daar mee aanvangen ?

Barb.: Voor de komende zomer.

Louis: Ga je zonnebaden op de koer misschien, naast de vuilbak ?

Barb.: Sabine heeft gezegd dat ik met haar mee mag naar zee.

Louis: Om ginder meid te spelen voor die madame, zeker.

Verschillende malen heeft Marl. het woord willen nemen, maar kreeg daar de gelegenheid niet toe.

Louis: En ja, à propos, is het daarvoor dat je 1.000 frank uit mijn lade nam ?

Barb.: Ja, Louis.

Lucie: Waarom mag ze er niet mooi voorkomen ?

Louis: Moei jij er je niet mee. Ha, ha, 'k zie ze al lopen in haar bikini, waarom geen zonder kini, dat is goedkoper.

Terwijl ik er aan denk, Marleen, draag die vleesmolen even weg voor herstelling. Ik denk dat alleen maar de mesjes bot zijn.

Barb. tergend: Hoe ga je nu gekapt vlees maken / zonder molen ?

Louis gèrgerd: Jij kan het vlees knabbelen, ik zal het opvangen, zo is er de saus al bij.

Barb.: Jij viezerik !

Lucie: Ik heb nog een molentje thuis, ik breng het straks.

Louis: Dat is nu eens vriendelijk, zie. Het gebeurt niet vaak, eh, maar kom.

Sedert een tijdje zit Lucie op de snuiven alsof ze iets verdacht ruikt: Lucie: Wat stinkt er hier zo ?

Barb.: 't Is de kop van Louis die aan 't koken is.

Marl.: Ik wilde het al een heel tijdje zeggen, maar ik kreeg de gelegenheid niet.

Louis: Stinken, stinken. Heb je al beter geperst hoofd gegeten dan de mijne ?

Barb.: Maar 't zal nu niet zijn (snijft op) hij is aan 't verbranden.

Marl. snel af keuken, men ziet rook uit het deurgat komen.

Louis: Voilà, Madame loopt rond met een stuk stof, koopt bikini's en...iets van soleil, mijn dochter staat te gapen en mijn kop verbrandt. (tot Barb.) Ga je nu met die molen of morgen hebben we geen gehakt vlees voor de klanten.

Winkelbel, Louis even af, terug op, neemt een pakje van tafel rechts en gaat terug in winkel.

Barb.: Louis kan soms onverdraaglijk zijn.

Lucie: Denk je niet dat het Sabine is die op zijn zenuwen werkt? Stil, hij is daar.

Louis binnen, nog bulgend; men hoort hem zeggen door de half geopende deur:

Het was me een eer, mevrouw. Dag mevrouw, dank u. (winkelbel)

Barb., spottend: Ware ik jou, ik zou haar aanspreken met "Hoogheid" Die snob, nieuwe rijke, dat komt hier een mens in zijn gezicht spuwen.

Louis woedend, de armen in de lucht: Zie Barbara, als je nog éénmaal mijn beste klanten beledigt...dan...brr...brr...ik weet niet wat ik ga doen.

Marl., komt lopend uit keuken, half wenend: Vergeef me, paps, je kop is verbrand.

Lucie lacht met hand voor haar mond; Barb. verwijdert zich, hoofdschuddend; Louis, wat meer bedaard:

Och, ik weet wel dat ik niet veel op jullie mag rekenen (met een zucht) Enfin, er is niets aan te doen, ik zal trachten het goed te maken, ik zal die geperste kop dan wat goedkoper afgeven.

Barb., sarcastisch: 't Is toch maar werkvolk die geperste kop eet, eh !

Louis laat zich in zetel zakken: Wat een dag, zeg. Eerst mijn vleesmolen die het begeeft, dan 1.000 frank kwijt voor een...ja, 'k weet niet meer...

Barb.: Bain de sol...he...

Louis: Bain de solo, ha, ha, ha, en nu mijn kop naar de vaantjes. Is drie, 'k hoop dat het er mee ophoudt.

Lucie: 't Riekt toch maar zonderling, hoor.

Barb.: Ik ga een geparfumeerd spuitbusje halen, he..chatain..
de reuk zal er mee verdwijnen.

Marl.: Sapin, mams.

Barb.: Wel ja ! satin.

Marl. schudt het hoofd.

Louis: Een geparfumeerde spuitbus, je denkt zeker dat ik Rotschild
ben ?

Lucie: Maar enfin, Louis, dat kost toch niet zoveel.

Louis: Bemoei je er niet mee, babbelkous !

Marl.: Ik zal het halen, mams. (af)

Marl. terug op met spuitbus.

Barb. neemt ze aan, bekijkt ze: Tiens, ik dacht dat het chatain was
en 't is den, (den uitgesproken als in 't Frans'dans')

Marl.: Maar 't is Vlaams, mams, den !

Louis: Ik wist niet, Barbara, dat je zo goed Frans kon.

Barb.: Toch beter dan jij: "Bonzour madam-bo tan n'est-ce-pas,
viande machée (schaterlacht)

Louis: De volgende keer zal ik viande massacrée zeggen, zoals
jij eens zei.

Barb.: Dat was tegen madame van de notaris.

Lucie: Spreekt die madame geen Vlaams ?

Marl.: Maar ja, als ze haar meid aan het uitschelden was die
keer dat ik met vlees ging, dan kon ze wel Vlaams: "smeerlap,
opfritter, lui vel...

Louis: Ho, he, 't is al genoeg met die vocabulier.

Marl. Vocabulaire, paps.

Lucie treterig: Maar Louis, hoe is dat nu eigenlijk in 't Frans:
gehakt vlees.

Louis schouderophalend: Och, zoiets als... en daarbij... laat me
gerust.

Lucie lacht spottend:

Marl.: Viande hachée ! voilà !

Louis: Zeg vrouw, ben je bijna weg met die molen, ja.

Barb.: Goed, goed, ik ga al.

Maakt aanstalten om een mantel aan te trekken als de winkelvel
gaat en iemand roept:

Blijf maar !

Barb.: Tiens, Sabine.

Deur open en Sabine op met veel zwier.

Sab.: Bonjour tout le monde (kust Barb., Louis en Marl.)

(tot Lucie) Dag, Lucie.

Louis: Moet je niet werken vandaag ?

Sab.: Och ja, ik moest enkele persoonlijke boodschappen doen.

Barb.: Gaat je baas daarmee akkoord ?

Sab.: Natuurlijk, al is hij er niet voor het ogenblik.

Louis: Waar is hij dan ?

Sab.: Naar Zaïre op zakenreis.

Lucie: Mag de particuliere secretaresse niet mee ?

Sab.: Toch wel, maar ik ben er eenmaal geweest en ik heb er genoeg van, van al dat zwart gedoe.

Lucie: Ook nog racist, meisje ?

Marl.: Mij zouden ze het geen tweemaal moeten zeggen.

Barb.: Ons Sabine heeft zo'n schone plaats, Lucie.

Lucie: Welk verschil is er tussen een particuliere secretaresse en een secretaresse tout court.

Sab.: Hm, ja, dat is moeilijk uit te leggen.

Louis sarcastisch: Zeer eenvoudig, Lucie, een secretaresse zit gewoonlijk op haar stoel.

Lucie spottend: en.. ?

Louis: De andere heeft geen stoel.

Barb.: Louis, je bent weer bezig, eh.

Lucie: Ik begrijp het al.

Sab. nijdig : Wat begrijp je ?

Lucie: De particuliere secretaresse moet de stoel delen met de baas, enfin, op zijn zachtst gezegd, he !

Marl. onbegrijpend: Moet je nog voor zijn koffie zorgen ?

Louis: En of... en nog wat anders ook.

Marl.: Wat anders ?

Sab. tot Marl.: Luister daar niet naar. A propos ik heb die plaat meegebracht.

Marl. vreugdevol: Ho ja, zullen we ze eens laten afdraaien. ?

Louis opspringend: Neen hoor, doe dat als ik niet thuis ben, met al dat ketelmuziek in huis ! (zet zich terug)

Marl.: Ik zou nochtans gaarne dat danspasje kennen.

Sab.: Ik zal het je leren.

Marl. en Sab. rechts van scene doen danspasjes. Sab. doet voor en

Marl. doet ze dan na. Middelerwijl gaat het gesprek tussen de drie on/deren verder.

Lucie tot Barb.: Het bureau van Sabine is toch niet zo ver van hier, zeg. Waarom woont zij op een appartement en dan nog zo'n sjielk gedoe.

Barb.: Haar baas wil haar dag en nacht bij de hand hebben.

Lucie: 's Nachts ook ?

Barb. wat gegeneerd: Wel ja, zie je, dat is voor 't gemak.

Lucie: En zo'n dure kleren die ze heeft. Is dat allemaal op kosten van de fabriek ?

Barb.: Dat is nogal geluk hebben, he.

Louis zucht en schudt het hoofd.

Lucie half luid tegen Louis: Ik geloof eerder dat ze onderhouden wordt door haar baas.

Louis: Je hebt het nog rap vast, jij !

Barb.: Wat zegt ze ?

Louis: Niets.

Sab. over haar schouder: Ik heb het wel verstaan. Dat is allemaal jaloersheid.

Lucie: Ik neem wel aan dat je patroon mij niet zou nemen als aanhoud..pardon...particuliere secretaresse. Je bent jong, mooi, enne...

Barb.: Ja, ja. Zwijg maar, Lucie. Ik weet wel dat je in de buurte kwaad gaat vertellen over Sabine, maar het kan mij niets schelen, hoor !

Sub. doet verder met Marl.

Lucie: Ik ? 'k Mag doodvallen als dat waar is.

Louis: Pas op, Lucie, wacht tot je hier buiten bent.

Lucie: Voor wat ?

Louis: Om dood te vallen...maar wat kwam je hier feitelijk doen ?

Lucie: Wat afval halen voor mijn katje.

Louis: Is het wel voor je katje, ouwe vrek ?

Barb.: Maar Louis toch, waarom ben je zo slecht gehumeurd vandaag ?
Louis staat recht: Kom, Barbara, bestel jij mij.

Louis springt recht: Neen, neen, ik zal het doen. Je bent in staat een biefstuk mee te geven voor...de kat.

Louis staat recht, gaat richting winkel evenals Lucie. Barb. trekt

een mantel aan en allen gaan af.

Sab.: Ze zijn eindelijk weg ! Hoe kan je hier blijven, zusje, bij zulke ouwerwetse kletsers ? ...Ja, ik moet ook gaan.

De telefoon rinkelt. Marl. neemt op.

Halo...ja, 't is hier. Wie zegt u ? ...Een ogenblik...

Legt hoorn op tafel en trekt middendeur open.

Pa, 't is voor jou.

Louis komt binnen: Voor mij? (neemt hoorn) Ja, ik ben het....Ja, 't is hem...Wat zegt u ? (tamelijk lange stilte) Ik zal 't zeggen.

(legt hoorn neer)

Gaat naar middendeur, opent ze en roept:

Barbara, kom eens hier.

Barb. in winkel tot Lucie: Tot later, Lucie (winkelbel)

Komt op.

Louis: Barbara, maak nu niet te veel kabaal, he, maar zie je...je moeder he...

Barb. wat verschrikt: Wat is er met moeder ?

Louis: Ze is in 't hospitaal...hartaanval...de dokter belde daar juist.

Barb.: Moeder een hartaanval ? Maar dat kan niet, zo'n fort.

Louis: Ja, gendarmen kunnen dat ook krijgen.

Marl.: Paps toch.

Barb.: Ik ga er naartoe...

Louis: 't Was wat de dokter vroeg, alleen zegde hij.

Marl.: Ik mag dus niet mee ?

Barb.: Neen, blijf maar hier (wil af)

Louis: He, Barbara, neem die molen mee, bij het terugkeren kan je hem afgeven (zoeft molen aan Barb.) (Barb. af) (Louis roept haar achterna):

Niet te vlug rijden, hoor ! 't Zal op geen momentje aankomen (winkelbel)

Louis ~~na~~ tot Marl. en Sab.: Ik vind dat toch maar vreemd, allee, oma, zo'n vrouwmens, een echte kleerkast, werken, vroeten, tuin om-spitten, alles doet ze zelf en nu...

Marl.: Dat is het juist, paps, ze is misschien te geweldig geweest Heeft ze een kleine waarschuwing soms niet over het hoofd gezien ?

Louis: Zie, ik hou niet zo bijzonder veel van mijn schoonmana,

maar nu het zo ver is (even nadenkend) 't Is nu te zien hoe erg het is.

Sab.: Ik zal in elk geval v/oor de beste specialist zorgen.

Louis: Dat is goed, 't is nog niet al nadeel met een rijke meneer te...

Marl. streng: Paps !

Sab.: Geef daar geen acht op, Marleen, Onze pa is nu eenmaal van de oude mode.

Louis: Oude mode, oude mode ! Zeg eens,...

Marl.: Toe maak nu geen ruzie, 't is zeker het gepaste moment niet. Ik ga eens bellen naar de dokter.

Sab.: Die zal er niet zijn, hij is zeker mee naar 't hospitaal.

Marl.: De verpleegster, enfin zijn assistente...

Louis: Of zijn particuliere secretaresse...

Sab. haalt de schouders op.

Marl.: Enfin, er zal wel iemand van iets weten.

Louis gaat naar tafeltje en zoekt in telefoongids.

Och Marleen, ik geraak er niet wijs uit. Doe jij dat.

Marl. zoekt in telefoongids en draait een nummer.

Marl. in telefoon: Bij dokter Verlot ?... Juffrouw... het is hier Devallie; mijn vader zou gaarne weten hoe de toestand van mijn grootmoeder Ursula Vandoor... hallo dokter?... hoe gaat het met oma ?... hoe, u weet van niets !... U hebt toch een hartinfarct bij haar vastgesteld een uur of zo geleden... neen? Dank u, dokter (legt in)

Marl. tot Louis en Sab.: Dat versta ik niet, oma zei altijd dat niemand anders aan haar mocht komen dan dokter Verlot.

Sab.: In de overhaast... Maar is er daar geen café enkele huizen verder ?

Marl.: Ja.

Sab.: Bel eens naar die mensen.

Louis: Waarvoor ?

Sab.: Al ware het maar om te weten of ze bvb, met een ambulance werd weggehaald.

Louis: Ik zou liever het hospitaal oproepen.

Marl.: Goed dan (zoekt in telefoongids en draait nummer en geeft en geeft over aan Louis).

Louis: Hallo, het hospitaal ?... Mevrouw hoe is de toestand van

Ursula Vandoor ?....hartinfarct...ja...welke dokter is er bij ?
...wat?maar.....(een lange stilte)

Louis met hand op de microfoon: Ze is aan 't zoeken in de fiches.
(in telefoon) Ha bon....Luister, mevrouw, ik ben geen clown...Ik
vraag maar om een inlichting over mijn schoonmoeder, ~~kingt~~

Louis ~~st~~ tot Marl, en Sab.: Ze heeft ingelegd, ze zegde dat ik een
flauwe fargeur ben en...

Sab.: Farceur, paps.

Louis: Wel ja, farceur...Gans de dag is er geen infarct ingekomen.
(legt telefoon neer)

Marl.: Hoe is dat mogelijk ? Ik bel dat café op (gids en nummer)
Hallo, café "De Zon" ? Mevrouw wilt u zo vriendelijk zijn uw
gebuur Ursuzila Vandoor aan het apparaat te roepen....ja, ik
wacht, 't is erg vriendelijk van u (met hand op micro tot Louis):
die vrouw schijnt van niets te weten...dat wordt opwindend, zeg !

Louis: Ik vind daar niets opwindend aan, hoor.

Marl, in telefoon: Hallo...wie is er aan het apparaat ?....wat?...
ben jij het oma?....maar (Louis neemt hoorn aan)

Louis: Iemand heeft ons gebeld dat je weggevoerd was met een
hartinfarct.....Barbara is in vliegende haast naar 't hospitaal
....ja....ja, misschien. Dag ma, (legt in)

tot de anderen: Ze zegt dat ik een plezante ben, ze heeft zich
in lang niet zo goed gevoeld, zegt ze.

Marl.: Dus een grap !

Sab.: Een flauwe in ieder geval.

Marl.: Wat nu ?

Louis: Niets doen. Je moeder zal wel gewaar worden dat men haar
heeft beetgenomen. Wachten dus (zet zich in zetel en neemt een
dagblad. Marl, neemt een boek uit de kast, zet zich op een stoel
en leest)

Sab.: Ik ga mijn boodschappen doen. Lionel komt morgen naar huis.

Louis: Lionel ?

Sab.: Ja, de baas.

Louis: Ha ! 't is nu al Lionel geworden.

Sab, schouderophalend: Ja, ja (af-winkelbel)

Na een paar seconden, Louis: Ze hebben in Italië de vrouw van
een generaal geschaaft, tegen losprijs willen ze haar bevrijden.

Marl.: We zijn hier in Italië niet en jij bent geen generaal.

Louis: Waarom zeg je dat ? je denkt toch niet...

Marl.: Ik denk niets, paps.

Louis: Ik vond dat Sabine zo vreemd reageerde, vond jij dat niet?

Marl.: Neen.

Louis: Als ma maar mijn vleesmolen niet vergeet.

Na enkele seconden springt Louis plotseling recht, laat zijn krant op de grond vallen:

Neen zeg, dat zou het toppunt zijn ! Wat...mij bedriegen !

Marl.: Je doet me schrikken, paps!

Louis loopt zenuwachtig heen en weer.

Louis: Hoe is 't mogelijk ? Hoe is 't mogelijk ?

Marl.: Wat paps ?

Louis blijft stilstaan en de kin in de hand meer voor zichzelf:

Stel je voor, Ze maakt een afspraak met iemand...een man natuurlijk. Ze doet die opbellen, zgn. voor haar moeder. Zo kan ze verdwijnen gedurende een paar uren, ze heeft een excuus en hop...

(tast aan zijn oren) Louis is cocu !

Marl., lachend: Maar wat beeldt jij je in, paps ? Laat ons bekennen dat mama toch niet meer van het type is om verleidster te spelen.

Ze zou wel kunnen vermoeden dat jij op jouw beurt zult opbellen en de zaak lekt uit. Neen kom, paps (gaat naar Louis toe) zet die wangedachte uit je hoofd. Alles berust op een misverstand.

Louis: Misschien...maar kijk naar Sabine...dat zou je moeder kunnen inspireren.

Marl. neemt de krant op en duwt haar vader zachtjes terug naar de zetel.

Marl.: ~~Zit je rustig~~ Zet je rustig naar. De telefoon zal gaan rinkelen en alles zal opgelost zijn.

De telefoon rinkelt.

Marl.: Zie je wel (springt naar het toestel) Hallo, hier Devallie...je, die is hier...Een ogenblik, ik geef hem (reikt de hoorn aan

Louis) 't Is een stem die ik niet ken en nogal onbeleefd zeg.

Louis neemt over: Hallo...je, 't is ik... (nogal lange stilte)

Men ziet dat Louis ontroerd is en lichtjes beeft: wat zegt u ?...

(met hoorn in de hand) Hij heeft ingelegd.

Marl.: Wat is er paps ? heb je met de duivel gesproken ?

Louis laat zich in zetel vallen en houdt het hoofd in beide handen.